

ologiske årsager. Jeg sagde faktisk ikke noget som helst om, hvad baggrunden for at fremsætte forslaget i sin tid var, men jeg må sige, at der er en meget vigtig del af forslaget, som jeg godt vil betegne som ideologi fra vores side. Det er nemlig det frie valg, vi giver lejerne til at vælge, om de vil fortsætte som lejere eller som ejere. Det vil nogle kalde ideologi, jeg vil kalde det ganske almindelig logik, men det er jo nok også derfor, at jeg er medlem af det parti, jeg er medlem af.

Jeg mener ikke, at forslaget vil give sociale problemer for kommunerne. Hvis der er kommuner, der finder nogle af forslagene uhensigtsmæssige, har de mulighed for at stoppe salget, og jeg mener også, at sådan som forslaget ligger nu, giver det mange af de løsninger, som kommunerne har efterlyst i høringssvarene, når det gælder om at blande ejerformerne, især i de problemramte områder.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Nu ved jeg godt, at Venstres ordfører var forhindret i at deltage, da Boligudvalget arrangerede sin høring, men jeg vil sige, at i hvert fald for mit eget vedkommende var det en virkelig stor oplevelse at høre, hvordan parterne over et så bredt felt, som jeg aldrig har oplevet før, faktisk sagde med én mund, at forslaget var en dårlig idé.

Jeg vil også sige, at det er svært at tilskrive en så bred kreds af organisationer, som var inviteret til høringen, de samme ideologiske motiver. Ejerlejlighedernes Landsorganisation, Dansk Ejendomsrådgiverforening, Kommunernes Landsforening, Lejernes Landsorganisation og Boligselskabernes Landsforening sagde side om side og hver for sig, at det er et område, hvor der skal trædes meget varsomt, og det her er altså noget, vi vil advare imod. For mig at se betyder det, at der, hvor der er ideologi med i billedet, er hos regeringen og Dansk Folkeparti, som insisterer på at gennemføre forslaget.

Jeg vil godt medgive, at fra SF's side er modstanden ideologisk betinget. Men når hele spektret af organisationer advarer imod forslaget, er det alt andet end ideologi. Det er simpelt hen ud fra en snusfornuftig betragtning om, at forslaget skader mere, end det gavner.

(Kort bemærkning).

Inge-Lene Ebdrup (V):

Nu skal det ikke være noget forsvar, at jeg ikke var til høringen. Jeg var desværre sygemeldt på

daværende tidspunkt, men jeg har jo siden haft mulighed for at sætte mig ind i, hvad der blev sagt på høringen, og sådan som jeg læser de referater, vi har fra høringen, må jeg sige, at indlæggene egentlig var meget forventelige. De sagde det, som vi havde forventet de ville sige.

Kl. 16.15

Men det, jeg egentlig synes er tankevækkende, er, at indlægget fra Århus Kommune var meget positivt – forslaget var et redskab, man gerne ville have, og man så på mulighederne – mens indlægget fra Københavns Kommune var negativt og gik på alle farerne. Jeg kan ikke lade være med at tilføje, at borgmesteren i København er socialdemokrat, mens borgmesteren i Århus er fra Venstre, for jeg tror egentlig, det meget godt afspejler, at man i hvert fald fra socialdemokratisk hold har besluttet, at det er noget negativt uden muligheder, men kun med farer, mens jeg egentlig tror – uden at jeg skal rose min partikollega i Århus – at man i Århus ser det med mulighedernes øjne og ser på, hvad man kan få ud af det.

Vi er selvfølgelig åbne over for, at modellen kan justeres hen ad vejen, så også derfor synes jeg egentlig, vi nu får en vifte af muligheder, som ikke kan løbe af sporet. Der er mange, mange muligheder for at gribe ind, kommunerne kan stoppe salget, ministeren kan gribe ind osv., så jeg synes egentlig, vi kan se det muliges kunst, og den skal vi udnytte.

Tredje næstformand (Kaj Ikast):

Ja tak, der har været rødt længe.

(Kort bemærkning).

Morten Homann (SF):

Jeg vil gerne rose fru Inge-Lene Ebdrup og hendes partifæller, for det er jo rart, at det lykkedes at opdrive en part i hele dette spil, som er positivt over for forslaget.

Jeg anerkender fuldt ud, at det lykkedes at opdrive Venstreborgmesteren i Århus Kommune, som synes, at forslaget er en god idé – eller rettere: Hvis man går indlægget igennem, er det ikke så meget denne model, men hvis kommunen på en eller anden måde kunne få magt over det, ville boligsalg kunne bruges som led i den Venstrekommunes boligpolitik.

Jeg anerkender fuldt ud, at der er én part i hele denne brede vifte, som det er lykkedes at få til at sige et eller andet pænt om forslaget, men det illustrerer jo meget godt, hvor vanskeligt det er at opdrive folk, som egentlig kan bruge det til